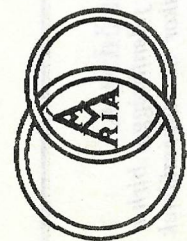

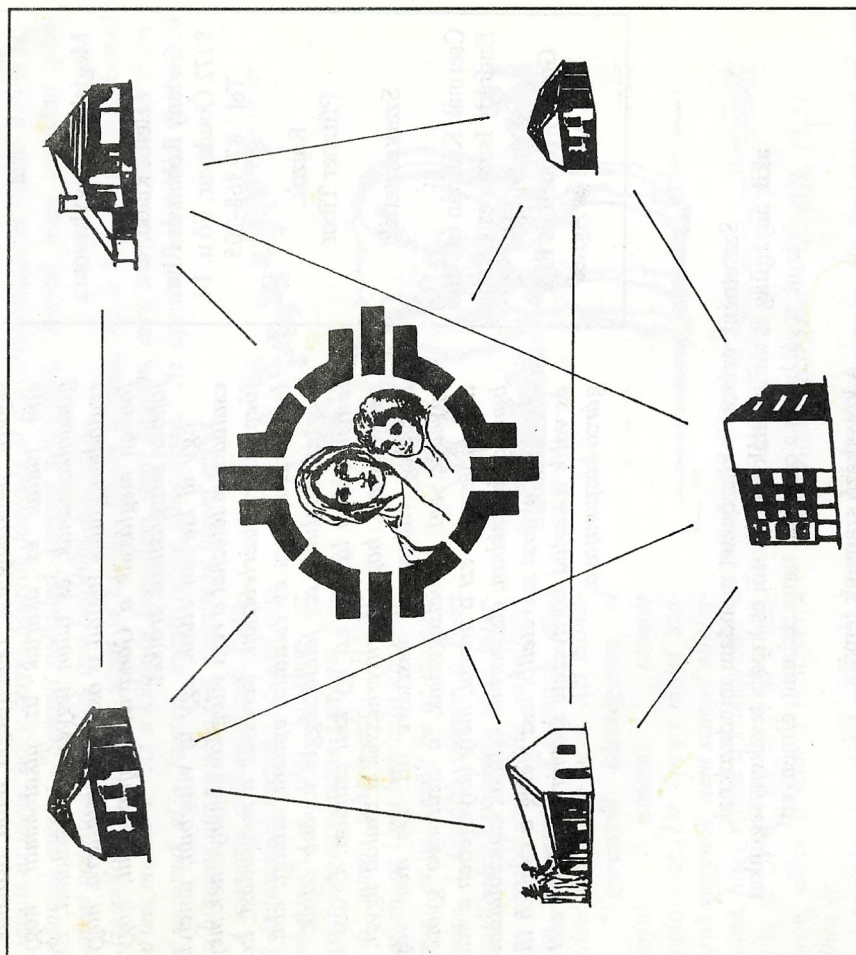
A családod élete az Egyház élete is!

OÁZIS

A schönstatti családmozgalom tájékoztatója

1995. március, V. évf. 1. szám

A CSALÁD ÉVE

OÁZIS

1995. március,
V. évf. 1. szám

A Magyar Schönstatti
Családmozgalom lapja
Ingyenes katolikus folyó-
irat

Megjelenik négyhavonta

Felelős kiadó:

Górány Róbert és Rita
8272 Óbudavár, Fő u. 14.
Tel.: 87-368-205

Rajzok:

Pfítzner Tibor

Szerkesztették:

Csermák Kálmán és Alice
Endrédy István és Cecília
Gábor Miklós
Górány Róbert és Rita
Ther Antal és Ágnes

A Család éve vajon milyen jelentőséggel bírhat egy családmozgalom számára? Amikor az előkészületek során terveink iránt érdeklődtek, úgy válaszoltunk, azt tesszük, amit eddig is tettünk. Munkánk nem lehet kampanyószerű, nem lehet olyan évünk, sem olyan napunk, amely ne a "család éve", a "család napja" lenne. Mégis jelentett számunkra valamit a Család éve. Örültünk, hogy felhívta az ország, világ figyelmét a család jelentőségére, fontosságára. Lehetőséget adott azoknak, akik élni tudtak és akartak az alkalommal, hogy elgondolkozzanak, és talán tegyenek is valamit. És egy családmozgalom tagjait is ösztönözhetette arra, hogy még jobban meglássák a Gondviselő ajándékait, hogy még jobban mozgósítsák erőiket.

Egy új korban élünk, egy új világban, amelyben a család sem létezhet a régi világ körülményeinek megfelelően. Ezért kísérletezünk, keressük a megoldást, hogyan lehet házasságot és családot építeni, éltetni, élni. Amit megtapasztalunk, azt felelőséggel tovább adjuk, hogy minél többen lássák, ezt így kell csinálni. Örösi csatát kell vívni, hogy megnyerhessük a család ügyét, mely látszólag világszerte vesztesre áll. De nem vagyunk egyedül, égi szövetségünk, a Szűzanya győzelemre akarja vezetni ezt a harcot, mely lényegében a háziakban, lakásainkban, elsősorban kettőnk kapcsolatában dől el. A házastársi szeretettől lesz meleg a családi tűzhely, és válik a család környezete számára is a szeretet kisu-gárzó központjává.

Szeretnénk ezúton is köszönetet mondani mindazoknak, akik anyagilag is támogatták szerkesztői és kiadói tevékenységünket. Várjuk továbbra is a családok tapasztalatait, élményeit!

A következő számunk témája:

Nehézségeinkről

Beküldési határidő: 1995. április 30.

A schönstatti családok kis "zsinata" Zánkán 1994. december 2-4.

12 házaspár, vezetők és előadók gyűltünk össze ezen a hétvégén, hogy számba vegyünk az 1994-ben történeteket, és meghatározzuk az irányt 1995-re.

I. A közös munka szombat délelőtt egy bevezető elmélkedéssel kezdődött.

Hogyan is kezdődik egy zsinat? A résztvevők elfoglalják helyeiket, és bevonul a vezetőség.

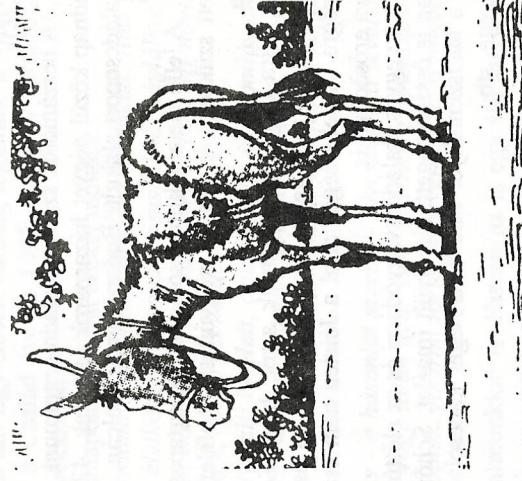
Igy itt az ideje, hogy kérjük Máriát, foglalja el a családmozgalom vezető helyét jelentő mondatunk szerint: "Semmit nélküled, semmit nélkülünk." Kérjük, hogy kegyelmi ajándékaival pótolja ki mindazt, ami belőlünk hiányzik.

Hasonlóan Kentenich atyát is kérjük, jöjjön közénk. Az ő kegyelmi ajándékaiból akarunk meríteni: "Az a különös kegyelem, amit kaptam, arra irányul, minél több ember vezessen el a Jóisten iránti teljes odaadásra." Az apostoli munkához Kentenich atya bőséges útmutatásaiból szeretnék idézni egyet:

A szamarat esőkönyvösnék, büdösnek és lustának tartják. Ez teszi oly "emberivé". A régi időkben az egész világon fontos szerepet játszott mint teherhordó. Hátszállaként az Urat hordozta Virágvasárnap, és így került be az evangéliumba. A legtöbb szamar a rossz híre ellenére készséges, okos, kitartható és várakozáson feiül terhelhető. Ezért választotta Kentenich atya küldetésünk jelképevé. Azt mondta: "Egyrésztől készségesen el akarjuk ismerni számár mivoltunkat. De éppen mivel szamarak vagyunk, nem szabad elfelejtenünk, hogy ennek a számárnak a hátán az Úr ül. És ha Ő ül a szamárón, akkor a szamar biztosan a célhoz ér.

A számárnak tudatában kell maradnia, hogy ő egy szamar. Ha összetéveszti magát azzal, aki rajta ül, akkor természetesen vége a szerepének."

Egy zsinaton szoktak díszvendégek is lenni. Különös, hogy kikre emlékezik az egyház ezen a három napon. Tegnap egy szent vértanú család: Flavius, Ofrossa és két lányuk Bibiana és Demetria ünnepe volt.

"Az Úrnak szüksége van rá." (Mk. 11,3)

- Élő kapcsolat a háziszentlélyel
- Léta-postolkodás
- Befeléfordulás, elmélyülés
- Erősebb, mélyebb gyökerek
- Kentenich atya megismerése
- Családszövetség
- Minőségi időtöltés a gyerekekkel

Ezeket a súlypontokat sikerült egy rajzban és egy jelmondatban összefoglalni:
"Gyökereinkből növekszünk."

A hétfői közös munkát szentimisével zártuk.
A gyerekvigyázók munkáját és a jó szervezést utólag is köszönjük!

Jelmondatunk 1995-ben: Gyökereinkből növekszünk

A képen lévő fa egy élő fa, lombtalanul áll. Egy eleven valóság foglalatja: a Magyar Schönstatt Családmozgalom fája 1994. a Család éve és 1995. az új év fordulóján. Alatta az új jelmondat: Gyökereinkből növekszünk.

Tilmann atya 1991-ben az egyik családnapi kezdetén ezeket mondta:

A házasság egy élő, eleven valóság, valami, ami önmön bensőnkől fakad. Ami él, az növekszik; és a házasság élő eleven életközösség, amely bensőnkől táplálkozik. Nem csak egyszerűen két személy vagyunk, hanem egy MI vagyunk, és ez a MI növekszik. A MI növekedése nem megy mindig úgy, ahogy azt kezdetben gondoltuk.

Figyeljenek meg egy fát össze! A fa elveszti leveleit, a fa sir, lelki összeomlás előtt áll. Így beszél: "Azt mondták, hogy egész életem folyamán növekedni fogok, és most elvesztem a leveleimet. Nem szörnyű ez?" Mit is mondhatnak?... "Kedves fa, te nem értesz a fa növekedéséhez!"

Lehetséges, hogy az őszben vagyunk, s - a hasonlat szerint - elveszítjük a leveleinket. Lehet, hogy tavasz van, és virágozunk, vagy talán nyár van, és érnek a gyümölcsök. Vagy tél van, és a gyökereink mélybe hatolnak. Akármilyen őrtenik is velünk, az a növekedésnek egy fázisa. És ez így jó.

Valahogy így vagyunk a családmozgalmunkkal is. Hiszen az is egy élő szervezet, egy egyre nagyobb élő organizmus, amely szintén a növekedés törvényszerűségeinek van alávetve. Ezt fedeztük föl, amikor december elején Zánkán visszatekinttünk a Család évré. Azt kutattuk, hogy miben is részesített minket, az egyes párokat, a családokat és a csoportjainkat gondviselő Istenünk az elmúlt évben. Milyen ajándékokat, vágyakat, nehézségeket és jeleket kaptunk, vagyis mi az ami él, mozog és növekszik a közösségünkben. Ezt kerestük azzal az igyekezettel, hogy mindezt a Jöisten érintésének tudjuk fölfogni, tudjuk a hit fényében értelmezni, és próbáljunk készségesse válni annak felismerésére, hogy milyen irányba akar bennünket terelni a következő évben.

A holnapi nap szentje Szent Borbála. Édesapja egy toronyba zárta, annyira félt, hogy a keresztényekkel kapcsolatba kerül. Ebben a bezárt magányban mégis rátalált a menyeyi völgyé, Krisztus. Ő is elfogadta a vértanúság koronáját. Példája, hogy a magány, a befelé fordulás, a csend mekkora erőt ad.

Végül a mai nap szentje Xaveri Szent Ferenc, India és Japán apostola. Egymaga 100 ezer embert térített meg. Utat talált mindenféle kultúrájú, rendű, rangú emberhez. A kereszténységet mindig a saját életük problémájába ültetve adta át, és nem úgy, mint egy külföldi ruhadarabot. Egy nyitott világot talált, az emberek annyira vártak valamire, hogy három év alatt 1 milliós egyházat hozott létre. Kihívás volt a környezetét számarra. De a fejlődés nem volt organikus. A gyökerek nem voltak mélyek, túl gyors volt a növekedés. A fánál a gyökérzetet mindig előbb fejlődik ki, hogy tartást tudjon adni. Tilmann atya többször is figyelmeztetett már bennünket, hogy Schönstatt ne egy felfújott léggömb legyen. A nagy külső igényekre való tekintettel ne akarjunk túl gyors növekedést a gyökerek megerősödése nélkül.

Ezt követően az egyes családok beszámoltak magukról és csoportjaikról Tilmann atya módszer szerint: "Meséljenek! Mi volt szép az elmúlt időben? Mi volt fontos az életükben? Fogalmazzák meg az ajánlásaikat is, hogy mi a fontos az egész családmozgalomnak!"

1. A beszámoló szerint családmozgalmunk rendkívüli mértékben növekszik. A hét családnapi közül négyet házaspárok tartottak. 42 új család vett részt családnapokon. Öt új családcsoport alakult: Budapest, Tapolcán, Szombathelyen egy-egy és Sopronban kettő.

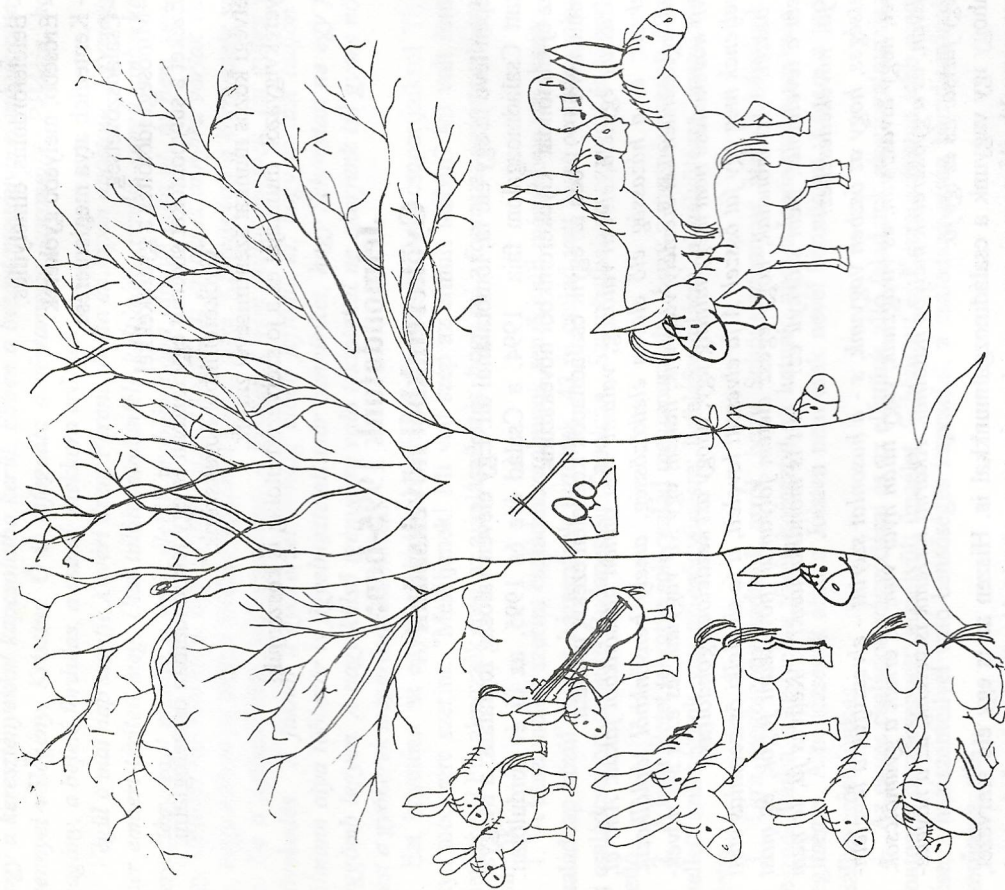
2. A lelki életet tekintve sok család megtapasztalta, hogy a megnövekedett feladatok mellett szükségünk van az erőgyűjtésre: befeléfordulásra, elmélyülésre, megújult imaelétre.

3. Újra megbizonyosodtunk arról, hogy Schönstattban az átélte nehézségek nem vesznek kárba, a kegyelmi tőkén keresztül ott hatnak, ahol a legnagyobb szükség van a segítségre. A nehézségek által a Jöisten nem csak nevel bennünket, hanem a próbákat kiállva erősödünk is.

4. Az egyes családok vágyódásai és az előttünk álló feladatok megfogalmazása több ponton is összecsengett: elmélyült imaélet, Schönstatt és Kentenich atya jobb megismerése, a háziszentlélyel való bensőséges kapcsolat, a családszövetség beindításának időszerezése, stb.

II. Szombat délután és este a munka gyakorlati kérdések megvitatásával telt. Szó volt a '95-ös családnapokról, a háziszentély szentelésének és a szövetség megkötésének "liturgiájáról", az apostolkodás módjairól (szóval és létünkkel), valamint a családszövetség beindításáról.

III. Vasárnap került sor az 1995. évi jelmondat megfogalmazására. A szombat délelőtti beszámoló alapján egy újabb körben mindenki összegezte, hogy az elhangzottakból mi érintette meg, mit tart fontosnak. Így a súlyponti értékek és feladatok az alábbiak szerint körvonalazódtak:

Gyökereinkből növekszünk!

Így bontakozott ki előtünk egyszer csak ez a fa, amely megjeleníti számunkra az élő, eleven valóságot: a Magyar Schönstatt Családmozgalmat 1994/95 fordulóján.

Koronája terebélyes és lombtalan, de bensőjében már ígéretes, izletes gyümölcsöskről álmodik. Törzsén a megtartó és hordozó erő jelképe, a háziszentély. Vastag gyökereivel a földbe kapaszkodik. A gyökér a növény támasztására és a táplálék felvételére szolgál, és tudjuk, hogy a föld alatt szemünk elől rejte "dolgozik".

Azian a fa körül számarak tanyáznak, szám szerint tizenketten, lévén apostoli, apostolkodó családokról szó. Mindegyik a maga eredetiségében mutatkozik, úgy a karizmáját, mint életállapotát illetően. Vannak, akik éppen abrakolni készülnek, hogy teherbírást nyeljenek. Némelyek pihennek, mások bajba jutottak és sírnak, mert "a szeretet fájhat". Akad közöttük kukucskáló, rejtőzködő, kémlelő, aki még tűnődik: "Érdemesek, méltóak, érettek vagyunk-e már háziszentély létesítésére, családnapok vezetésére, vagy a szeretetszövetség megkötésére, apostolkodásra?" Megint mások a fa törzsébe kapaszkodva közeledő viharra, tépázásra számítanak, és állnak elébe. Ettől csak még erősebbek, vidámabbak és békésebbek lesznek, egyet dobantva, fölvetett fejjel poroszkálnak tovább a többi család felé.

Ha valaki pedig odalopózna a fa közelébe nagy csacsifüleit a felszakadó sóhajtozás neszeire irányítva, ezt hallaná: De jó lenne befelé fordulni, elmerülni önmagamban, önmagunkban! De jó lenne a háziszentélyben elidőzni, és halk érintéseit felfogni kettesben vagy a gyökerekkel! De jó lenne egy könyvet elolvasni! De jó lenne igazából megismerni Kenterich atyát és Schönstattot! ...akkor a különböző széljárás nem tud sem erre, sem arra elsodorni, hisz itt van az otthonom!... De jó lenne...

És az ígéretes gyümölcsök? Milyen termést szeretnének családmozgalmunk fáján látni? Milyen lesz a termés a jó talaj mélyéből az erős gyökerekkel felszívott táplálékból az ágakon a napfénynek és esőnek köszönhetően? "A fát a gyümölcsetől lehet megismerni." (Lk 6,44) - mondja Jézus.

- Létapostolkodás - Olyan a személyiségem, olyan a házasságunk, a családjunk és az otthonunk, hogy pusztán létevel, szavak és tettek nélkül vonzó, és megérint másokat. Világosabb, melegebb lesz tőle a világ.

- Minőségi kapcsolat a gyerekekkel - Úgy fordulok a gyermekem felé abban a "kiszorított", vagy adódó rövid időben, hogy az kárpótolja őt azokért az estékért, hétvégekért, amikor fáj nekik a távollétem. Ha sikerült éreztetnem vele, hogy most csak az övé voltam, később könnyebben le tud mondani rólam, és épül a biztonságérzete.

- Családszövetség - Terebélyesedő családmozgalmunknak szüksége van a mélységben való növekedésre is, hogy bőséges, gazdag élete legyen, hogy erős legyen. Kellene egy kisebb közösség azokból, akiket a Szűzanya arra hív, hogy ők legyenek a családmozgalom fájának azok a vastag, éltető támasztógyökerei.

Kinn a természetben hamarosan pezsdülni kezd az élet. A mi fánkkal mi lesz? Azon is elindulhat, és el is indul a nedvkeringés a hajszálgyökerek csúcsától a törzsön át a koronáig, hogy fajtája szerint ígéretes, jóízű gyümölcsöt érleljen.

80 éves Schönstatt

Elhangzott a háziszentséllal rendelkező budapesti családok találkozóján (1914. október 18. Schönstatt - 1994. október 20. Budapest)

Schönstatt alapításának 80 éves évfordulóját ünnepeztük a szentmisével. Az alapítóra, Kentenich atyára gondolva és Tilmann atya nyári útmutatása szerint elindulva gyűltünk össze. Célunk, hogy szövetségünket közösen megújítva, a háziszentséltől ápoljuk az isteni küldetés és eszköz tudatot; nevelőnkkel, Máriával szorosabb együttműködésre törekedjünk és a kegyelmi töké gyarapításának lehetőségeit közösen keressük.

I. Nagy gonddal ápoljuk az isteni küldetés és eszköz tudatot

A schönstatti úton járó házaspárok egyöntetű felismerése, hogy házasságuk üdvörtörténetének új fejezete kezdődött a Schönstattal való találkozással. Nem a mi érdemünk, hiszen Isten terve szerint történt minden. Tudjuk, hogy már Jeremiás is hallja az Úrtól: "Mielőtt megalkottalak, már ismertelek." (1Jer 1,4) Jézus tovább megy és azt mondja övéinek: "Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket." Szabad akaratunkkal döntöttünk, hogy ezen az úton - ki előbb, ki később, ki húzódozva, ki nekifutásból - elinduljunk. Alázattal és boldogan látjuk életünkben megvalósulni, hogy "senki sem jöhet hozzám, ha az Atya, aki küldött, nem vonzza." (Jn 6,44) Schönstatt történelmében élve, és családjaink helyzetét áttekintve feladataink között éljük meg, hogy imádságban elmélyülve a háziszentséltől elidőzve küldetésünkben jó eszközként haladjunk. "Új embert és új közösséget!" - mondta Kentenich atya. Családjainkban ezt kell megvalósítanunk, hogy jó eszközök legyünk az Isten Országá számára. Hogy véghez vigyük, ez csak imáink által vezérelt, önmegszentelődésre vezető átalakulás útján lehetséges. "Maradandó gyümölcsöt teremjetelek, akkor mindent megad az Atya, amit nevében kértek tőle." (Jn 15,17) Munkánk célja, az új ember, és eszköze így függ össze, és ehhez az összekötő kapocs az imádság.

II. Máriával szorosabb együttműködésben

Máriát választottuk nevelőnőnknek. Szemünk előtt áll az Ó alakja, és halljuk szavát a kánai menyegzőn: "Nincs boruk." (Jn 2,1-11) Szent kötelekben vagyunk Vele szövetségben, vele Isten szívére jutunk" (J. Kentenich).

Amennyire elmélyítjük a szeretetből való odaadásunkat és a szeretet továbbadását, olyan mértékkel szabad nekünk is Mária felé (szeretet)igénnyel fellépniünk. Sorjázniak előltűnk az új tervek, lehetőségek: új családok kopogtatása, a mozgalom bővülése, ebédli építése, 2000-ig kápolna létrehozása, gyermekeink hívó, új - és nem a fogyasztásban megújuló - emberré válása. Mindehhez kicsik vagyunk. "Bizonyítsátok be először, hogy valóban szerettek" - kéri tőlünk Anyánk Kentenich atyát eszközül használandó. Máriához fordulásunk és további cselekedeteink alapja az imában való

elmélyülés. (vö. háziszentsély létesítésekor mit ígér a Szűzanya, és mit ígérünk mi. Küldetésünk titkai 4. füzet 4-19. o.) Ha a magyar schönstatt családokat és feladataikat egy üstököshöz és csóvjához hasonlítom, akkor fel lehet fedezni, hogy az üstökös lehet bármilyen fényes, szokatlanul látványos, de ha izzó magja nincs, kialszik, egy fellobbanás csupán. A magyar schönstatt családok között a szeretet-, élet- és feladatközösség megvalósulását is az izzó mag: a háziszentsélyeikben elmélyülten imádkozó, és ezáltal életszentségükben előrehaladó házaspárok, családok segítik elő. Imádkozó családok nélkül Schönstatt Magyarországon nem megy előre! "Azt is mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyától." (Mt 18,19) Jézus felhívása a schönstatti házaspárok imában csodálatos értelmezést nyerhet: "ha ketten közületek valamiben egyetértetek". Létre tudjuk-e hozni ezt, az imáink sikerét megalapozó egyetértést? Szép feladat ez, úgy gondolom, küldetésünket és eszközzé válásunkat is jól alapozza. "Imádkozzatok szüntelenül!" (Lk 22,34) - ez akár vezéreltvé is tehető a háziszentsélyt létesítő, és Máriával szövetséget kötő családok számára. Kéréseink, várákozással teli terveink nagyok. Mi viszont már látjuk a helyes sorrendet: "adjatok, és akkor ti is kaptok." (Lk 6,38) Emeljük hát fel szívünket: imában elmélyülve, házastársammal elkötelező önmegszentelődés útján jutunk el oda, hogy a kegyelmi töké gyarapítva adni tudunk, és így terveink megvalósulását is megláthatjuk.

Hozzászólások:

- Életünkben elköteleződésünk óta csoda történt: házhöz jutottunk. Ráébredtünk, hogy a dicsőítő ima lehetősége is adott az életünkben.
- Ahogy Mária elfogadta életét és Jézust, ezt az elfogadást szeretnénk eltanulni Tőle, ezt átélni. A házastársunkat, közösségeinket is így tudjuk majd elfogadni.
- A háziszentsély, a kápolna fontos, de a lelkiület is legyen meg. Így váltik Schönstatt elővé.
- Nekünk, magunknak kell szentéllé válunk, a kápolna a szeretetszövetség megjelölése lesz.
- Azok a családok, akiknek háziszentsélye van elindíthatnának egy imaláncot, a családok egy napot vállalnának, és havonta mindig ugyanazon a napon kerülne rájuk a sor.
- Imádkozzunk naponta a kápolnáért, ajánljuk föl napi áldozatainkat.

- Magyarországon megfigyelhető a bensőségesség irányában történő mozgás. Ennek egy új közösségi formában történő megvalósulása a *családszövetség*. A szorosabb közösségi formán túl az életszentségre törekvés az, ami jellemző, és az útnak ez a szakasza az, amit élünk. Az életszentségre törekvés eszközei a *családszövetségben*: a szövetségben lévő családok intenzív közös lelki élete, együtt mennek családnapokra, negyedévenként 4-5 családból álló csoportokban összejönnek; lelki napirend kialakítása, melynek tartalma szabadon választható; részleges lelkiismeretvizsgálat, azaz egy dolog kiválasztása, amelyben előbbre szeretnénk lépni, és a jofeltétl megvalósításánál rendező elvként tekinteni; rendszeres szentgyónás havonta. Ha meggondoljuk, egy ilyen *szövetségi évolyam* 1995-ben elindulhat. Gódaynéknál lehet jelentkezni.

Családkonferencia Máriabesnyő, '94. szeptember

Meghívtást kaptunk (Róbertekkel és Kálmánnal együtt) erre a Családkonferenciára, hogy a Schönstatti Családmozgalmat képviseljük, ismertessük és beszéljünk róla. A konferenciát Bíró László családpasztorációval megbízott püspök atya rendezte azzal a céllal, hogy a családlelkiséggel foglalkozó közösségek, mozgalmak, szervezetek képviselői megismerjék egymást, és érzékelhető legyen, mi a helyzet ezen a palettan házakban és más magyar területeken. (Erdély, Vajdaság, Kárpátalja, Szlovákia is képviselte magát.)

A konferenciát Keszthelyi Ferenc püspök atya nyitotta meg. Meleg szavaiban többek között rámutatott arra, hogy a családnak nincs alternatívája, ha az ember ember akar maradni. Az ünnepséget a 10 Benyus testvér muzsikája és Szabó Gyula színművészi előadása tette emlékeztetővé.

A napok szentmisével kezdődtek. Délelőttönként előadások hangzottak el. Csak egy-kettőt kiemelve: Dr. Kállai Emil bácsi a családpasztorációról beszélt. Első gondolatai rögtön nagyon "schönstattiak" voltak: Vissza kell adni a hitet a családoknak abban, hogy küldetésük van, s hogy örizzék az igaz értékeket.

Dr. Kovács István (közismert nevén Kovács Doki) a házasság előkészítéséről beszélt: Akitől jól felkészítenek a házasságra, azok jobban boldogulnak.

Dr. Pálhegyi Feri bácsi (ref. lelkes, professzor) jó humorától mindenki magához tért a sok száraz elmélet után. Témája: Házasság előkészítés, gondozás. Pár gondolat földe:

- A Biblia nem mondja, hogy boldogok a házások. A házasság nem az az intézmény, amely a boldogságot adja. Azt az Istennel való rendezett kapcsolatot adja.

- Ha valaki "biztosra" akar menni a házasságban, az először kötelezze el magát Istennel, és csak utána válasszon párt magának.

- A házasság korlátos - mondják sokan. Pedig a vonat szabadabban fut a síneken, mint a szántóföldön...

Dr. Somorjai Ádám bencés teológus megdöbbentő előadást tartott a keresztény családok mai helyzetéről, az őket érő negatív hatásokról, megpróbáltatásokról.

A 10 gyermekes Jackó Sándor és felesége mindennapi életükről meséltek. Minden új gyermeknél "megnö az ember szíve" - idézték a szép székely mondást.

Elio Sgreccia vatikáni püspök, a Gemelli Klinikai igazgatója Bioetika címmel tartott előadást. Szó esett a humangenetika nagy kérdéseiről (lombik bébi, stb.), euthanázisról, bérelyaságról, Humanae vitae-ről, stb. Jó volt hallani egyházunk konkrét álláspontját.

Más előadókól hallhattunk még gyermekvédelemről, gyermeknevelésről, természetes családtervezésről.

Délutánonként szekcióüléseken mutatkozhattak be a családlelkiségek. Hallottunk a NOE munkájáról, a HÍD családsegítő hálózatáról, a Házas Hétvégéről, a Hit és fény lelkeségi mozgalomról. Az Országos Lelkipásztori Intézet bemutatta a jegyesoktatáshoz és házashittanhoz való segédanyagait, amelyek a Márton Aron Kiadónál

jelentek meg. Beszámoltak a Káposztásmegyeriek és a Szent Imre városiak egyházközségei munkájáról, életéről. Szívesen hallgattuk a határainkon túl élő magyar papok és testvérek beszámolóját. A mi bemutatkozásunk Schönstattiról igen szép visszhangra talált. Igaz, kérdésekre a mi esetünkben nem maradt idő, de később személyesen többen érdeklődtek. A három napos konferencia Bíró püspök atya vezetésével hálaladó imádsággal zárult.

Az első leánytábor

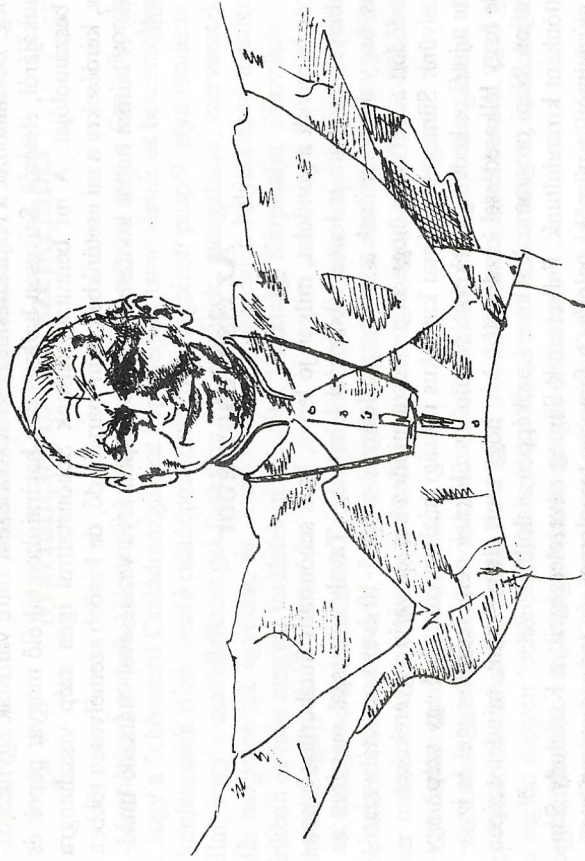
Többször felmerült a gondolat, milyen jó lenne, ha a schönstatti fiútáborhoz hasonlóan a kislányok számára is lenne táborozási lehetőség. Tavaly tavasszal megérett az elhatározás, hogy megvalósítsuk a schönstatti leánytábort az 5-10 éves korosztály részére. Megkezdődött a szervezés, hogy augusztusra minden készen várja a gyerekeket.

Táborhelyünk Sümegen a római katolikus ifjúsági házban volt, ahol egy szép nagy kert is várta a játékos kedvű gyerekeket. Nekünk, szülőknék némi feszültséggel és izgalommal, de nagy lelkesedéssel kezdődött a hét, hogy amit elterveztünk, minden szépen és jól alakuljon. Napi programunk a következőképpen alakult.

Délelőttönként kirándultunk. Felkerestük Sümeg nevezetességét: a Kisfaludy Sándor emlékműzeumot, a püspöki palotát, a ferences templomot, és természetesen megmáztuk a sümegi várat. Meglátogattuk Patony Ferenc fazekas mestert, aki bemutatta, hogyan készülnek a szép, népművészeti agyagedények. Kirándultunk a Szűcs Pálné völgybe. Tapolcán pedig megnéztük a Tavas-barlangot és a Malom-tavat. Egyik délelőtti nagy élményt jelentett a gyerekeknek, hogy lovagolhattak. A délutáni pihenő után foglalkozásokat tartottunk. Ezek két részből álltak. A lelki programok során felolvastunk, feladatokat oldottunk meg és beszélgettünk. A gyakorlati foglalkozások során vázát készítettünk, és a kirándulásokon gyűjtött szárazvirágot állítottuk bele, fotóalbumot készítettünk, és a papírhajtogatás tudományával ismerkedtünk. A nap hátra lévő részében játékos sport és ügyességi versenyeket rendeztünk, amit mi szülők is nagyon élveztünk, és rengeteget nevtünk. Az egyik nap egy ismerősünk, aki a Fülöp-szigeteken él, és éppen Sümegen töltötte vakációját, előadást tartott az ottani életről és az iskoláról. A gyerekek nagyon élvezték, és sokat kérdeztek erről a távoli világról. Esténként ha rossz volt az idő, diafilmet vetítettünk, jó időben pedig táborüzenet gyűjtöttünk. A tűz mellett megbeszélgettünk, hogy mi történt aznap, és hogy mit köszönhetünk meg a Jósittenek.

Az utolsó napon a szülőkkel együtt vetítettünk részt a szentmisén. A táborúzz mellett elfogyasztott közös ebéd után a gyerekek műsort mutattak be, és egy szép, emlékeztető nappal búcsúztunk el egymástól.

A hét folyamán lassan bennünk is oлдódott a feszültség. Éreztük, hogy a tapasztalatlanságunk ellenére az igyekezetünk és a munkánk széppé tette a hetet. Ezt igazolta a sok mosolygós, vidám arc. Egész héten éreztük, hogy a Jóisten mennyire a tenyerén hordozta, és támogatta kis csapatunkat. Segítőkéss emberek egész seregét küldte hozzánk. Aldjuk érte az Urat!

A Családok Világtalálkozóján

"Száznyég országból több mint százötvenezen érkeztek Rómába, hogy eleget tegyenek a Szentatya hívásának, aki találkozóra hívta a katolikus családok képviselőit. Az ENSZ és a katolikus egyház által meghirdetett Nemzetközi Családév eddigi legnagyobb rendezvényére került sor október 8-9-én Rómában." (Új Ember)

Isten kegyelméből egyházmegyéink képviselőiben mi vehettünk részt ezen a rendezvényen két gyermekünkkel. A zarándoklatot Bíró László kalocsa-kecskeméti segédpüspök, a püspöki kar családfelelőse vezette.

Az örök város nagy élmény volt számunkra történelmi múltjával és műemlékeivel, de a legfelejthetlenebbek a Szt. Péter téren eltöltött órák voltak. Megtapasztalhattuk, hogy fontos a család, hogy öröm és Isten áldása a gyermek, és a sokadik sem szűgyellni való.

Több órát töltöttünk el a téren, és úgy éreztük, lélekben a schönstatti családokat is képviseljük, és külön imádkoztunk családjainkért.

Legnagyobb hatást szombat délután a házaspárok tanúságtételei tették ránk. A Szentatya beszéde és jelenléte a több mint 200 ezres tömeget örömmel töltötte el. Meghatódás volt a belőle kiáradó szeretet, amellyel felénk fordult, és a látvány, ahogy a sötétedésben kigyulladtak a gyertyák. A fénybe borult téren mint eggyé fonódó imádság szállt fel a füst.

A Családok Világtalálkozója számunkra felejthetetlen élmény volt.

A Szentatya beszéde 1994. okt. 9-én a "Családtalálkozó" alkalmával tartott szentmisén

1. Kedves testvérek! Kedves családok, akik idezarándokoltatok! Róma püspöke köszönt benneteket a Szent Péter téren, az ünnepélyes szentmise alkalmából. Ez a Család évének a szentmiséje. Lélekben mindazokkal egyesülünk, akik elfogadták ennek az évnek a hívását, és ma lélekben jelen vannak velünk. Velük együtt megvalljuk hitünket... "Istenben, a mindenható Atyában, mennynnek és földnek... Teremtőjében".

A mai vasarnap liturgiája az első olvasmányban - a Teremtés könyvéből - a teremtes igazságára mutat rá. Különösképpen emlékeztet az ember teremtésének arra az igazságára, hogy Isten "saját képására" teremtette az embert (Ter. 1,27) Férfinak és nőnek teremtette. Bennük jön létre az emberi személyek közössége. A férfi "elhagyja apját és anyját, feleségéhez ragaszkodik, s a kettő egy test lesz". (vö.Ter. 2,24)

Ebben az egységben ajándékoznak új embereknek életet: szülőkké válnak. Résznük van Isten teremto hatalmában.

Mindazok, akik anyaságuk és apaságuk révén részesei a teremtes titkának, ma megvallják hitüket. Megvallják Istenbe Atyaként vetett hitüket, hiszen neki köszönnek emberi anya- és apaságukat. És ők felülmúlják önmagukat, miközben megvallják hitüket ennek az Istennek, "akitől származik minden közösség az égen és a földön" (Ef. 3,15), a nagy feladatban, ami őket személyesen érinti: a gyermeknevelés művét.

"Apának lenni, anyának lenni" azt jelenti, hogy a nevelés hitelesség. És nevelni azt is jelenti, hogy "tanuskodni" - tanuskodni szellemi értelemben.

2. Hiszünk... "az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában...Megtetesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától, és emberré lett." Hiszünk Jézus Krisztusban, aki az örök Ige: "Isten az Istenből, Világosság a Világosságtól". Ő "az Atyával egylényegű, és minden általa lett." Értünk, a mi üdvösségünkért lett emberré. Emberfiaként szentelte meg a Názáreti családot, amely a betlehemi éjszakán befogadta, és amelyik Heródes kegyetlenkedésétől megmentette. Ez a család - amelyben József, a legtisztább Szűz jegyese képviselte a mennyei Atya helyét - a Szent Család, Istennek a családok számára adott ajándéka lett.

Hiszünk Jézus Krisztusban, aki 30 éven át a Názáreti házban élt, és megszentelte a családi életet. Ő megszentelte az emberi munkát is, miközben segített Józsefnek a munkában, aki a Szent Család megélhetését biztosította. Hiszünk Jézus Krisztusban, aki a házasság és a család szentiségét kezdettől fogva megerősítette, és megújította, amelyre a hallott evangéliumi rész is emlékeztet. (Mk 10, 2-16) Abban azt hallottuk, amint Krisztus a farizeusokkal való beszélgetésben a kezdetre hivatkozik, amikor Isten az embert alkotta, férfinak és nőnek teremtette, hogy egy test legyenek. (Mk 10, 6-8) hogy új embereknek adjanak életet. Krisztus azt mondja, "tehat már nem két ember, hanem egy. Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza." (Mk 10, 8-9) Jézus, aki tanúságot tesz az Atyáról és szeretetéről, az emberi családot felbonthatatlannak ítéli.

3. Hiszek - hiszünk - Jézus Krisztusban, akit megfeszítettek, Poncius Pilátus alatt keresztalárra ítélték. Szabad akaratából magára vette a szenvedést, a keresztalárra, megváltotta a világot. Miközben harmadnapon feltámadt, megerősítette isteni hatalmát, és hírül adta az élet győzelmét a halál fölött.

Ilyen módon Krisztus minden család életébe belépett, hiszen az ő hivatásuk az élet szolgálata. Az ember életének és halálának eseménye minden emberi család hivatásába bele van plántálva, amely életet ajándékoz, de egészen különleges módon részese a halál megtapasztalásának is. Ebben a megtapasztalásban jelen van Krisztus, aki azt mondja: "En vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, ... nem hal meg örökre." (Jn 11,25-26)

Hiszünk Krisztusban, aki megváltóként az Egyház jegyese, ahogyan azt Pál apostol az Efézusi levélben tanítja. Ezen a jegyesi szereteten alapul a házasság, a család szentsége az Új-szövetségben. "Ahogy Krisztus szerette az Egyházat és feláldozta magát érte, ... így a férj is köteles szeretni feleségét, mint a saját testét." (Ef. 5,25-28)

Ugyanebben a szellemben buzdít János evangélista - különösen a házastársakat és a családokat - az egymás iránti szeretetre: "Ha szeretjük egymást, bennünk marad Isten, és szeretete tökéletes lesz bennünk." (Jn. 4,12)

Kedves testvéreim! Ma különösen köszönjük azt a szeretetet, amit Krisztus tanított nekünk, azt a szeretetet, amely kiaradt a Szentlélek által, aki megadatott nekünk, (Róm. 5,5) azt a szeretetet, amely a házasság szentségében adatott - és azóta sem szűnt meg - azért, hogy a kapcsolatban közeledjünk, miközben arra ösztönöz, hogy magokat egymásnak adjátok. Az évek folyamán gyermekeiteket is befoglalja, akik az élet ajándékát köszönik nektek. Mennyi örömet ébreszt bennünk az a szeretet, amelyet Jézus a mai evangélium alapján a gyermekek iránt tanúsított: "Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, ne akadályozzátok őket! Hiszen ilyeneké a mennyek országa." (Mk. 10, 14) Ma kérjük Jézus Krisztust, hogy a világon minden szülő és nevelő működjön együtt ezzel a szeretettel, amellyel Jézus körülveszi a gyermekeket és fiatalokat. Ő apai és együttal anyai szeretettel és gondoskodással tekint szívünkbe.

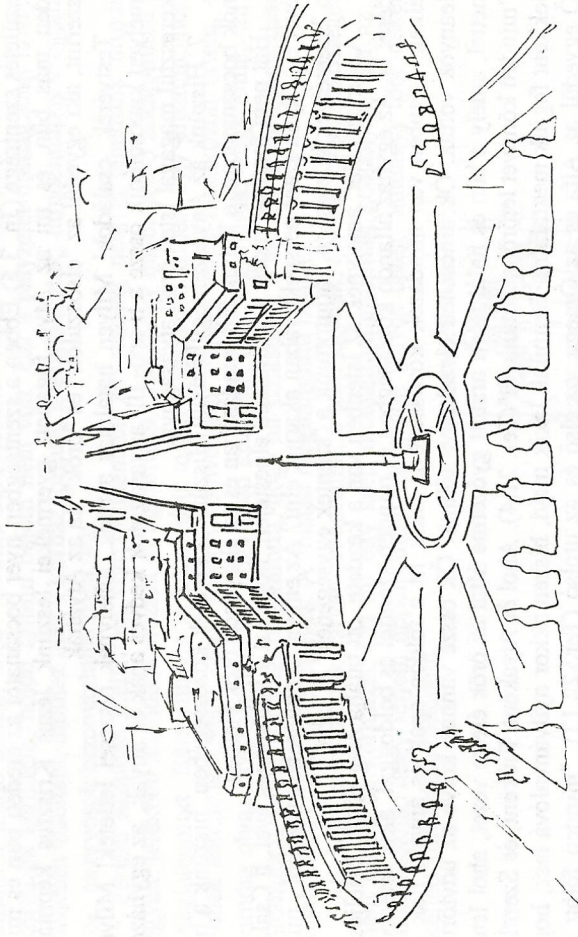
4. Hiszünk a Szentlélekben: "Hiszünk a Szentlélekben, életünkben, aki az életet adja, és aki az Úr, és aki elevenné teszi életünket." (Dominum et vivificantem). Hát nem azt a szeretetet ültette a szívetekbe, amely megengedi nektek, hogy férjként és feleségként, apaként és anyaként élhettek együtt minden közösség alapja javára, amely a család?

Azon a napon, amikor mint jegyespár "egy életre szóló hűséget" ígértetek egymásnak, az Egyház megindító imában hívta a Szentlelket: "Küldd el nekik a Szentlélek kegyelmét, hogy a szívükbe adott szereteted erejében a házasság kötelékében hűségesek legyenek." (Rituale Romanum, Ordo celebrandi matrimonium, Nr. 74)

Valóban megindító szavak! Nézzétek, az emberi szívek, amelyek telve vannak kölcsönös jegyesi szeretettel, azt kérik, hogy szeretetük az erőt mindig felülről fogadják. (Ap.csel. 1,8) Csak ennek az erőnek köszönhetően - amely a Szentháromság egységéből áramlik - alkothatnak olyan egységet, amely haláláig tartó egység. Csak a Szentlélek által oldhatja meg szeretetével a házaspár, a férj, a feleségi és a szülői feladatát is. Éppen ezt a szeretetet árasztja a Lélek az emberi szívbé. Ez nemes és tiszta

szeretet. Ez termékeny szeretet. Ez olyan szeretet, amely az életet ajándékozza. Csodálatos szeretet. Mindaz, amit Szent Pál a Szeretet himnuszban összefoglalt (1Kor. 13,1-13), képezi a családi élet alapját, fundamentumát.

Ezen a napon üjtjük meg hitünket a Szentlélekben olyan sok, a világ minden részéről itt lévő családok jelenlétében, és kérjük Őt, hogy óvja, őrizze a családokban minden adományát: a bölcsesség adományát, a belátás adományát, a jótanács és felismerés adományát, az erő és szelidesség adományát. És az istenfélelem adományát, amely a bölcsesség kezdete. (111. Zsolt. 10)

5. Testvéreim! Ti, családok mindannyian, akik itt összegyűltetek! Ti, a világ minden táján élő keresztény családok, életeketek építsetek a Szenttség alapjára, melyet az apostol "mélységes nagy titoknak" nevez.(Ef. 5, 32) Hát nem látjátok, hogy mennyire bele vagytok írva az élő Isten titkába, annak az Istennek, akit mi a Hírszékben megváltunk.

"Hiszek a Szentlélekben, ... az egy szent katolikus és apostoli Anyaszentegyházban." Ti családgyház vagytok (L.G. 11), ahogyan azt már az ősatyák és az első századokból való írók tanították. Az apostoli alapokra épített egyháznak bennetek van a kezdete: "Ecclesia - családgyház". Tehát az egyház a családok családja. Az egyházba vetett hitünk megerősíti hitünket a családban.

Az egyház titkáinak - ennek a csodálatos titoknak - amit a II. Vatikáni Zsinat olyan mélyrehatóan ábrázolt, visszatükröződését éppen a családban találjuk meg. Kedves testvéreim! Éljetek ebben a fényben! Értelmeződjön meg az egyház a világon mindenhol az egyházak egységéért: communio Ecclesiarum, de minden családegyház - ami ti vagytok - egységévé is. És ha a Híszkegy szavait mondjátok, amelyek az egyházra vonatkoznak, gondoljatok arra, hogy az rátok is vonatkozik.

6. Megvalljuk hitünket az egyházban, és ez a hit szorosan összekapcsolódik az új élet elvével, amelyre Isten Jézus Krisztusban hívott meg bennünket. Megvalljuk ezt az életet. És miközben megvalljuk ezt, a világon lévő sok keresztelőútra gondolunk, amelyekben újjászülettünk erre az életre. És ezekhez a keresztelőutakhoz vittétek kétszóbb fiaitokat, lányaitokat. Valljuk, hogy a kereszttség a "vízből és Lélekből" való újjászületés szentsége. (Jn. 3,5) Ebben a szentségben nyer bocsánatot az eredeti bűn és minden más bűn, és mi az Atya fogadott gyermekei leszünk Jézus Krisztus képmása szerint, aki egyedül az "elsőszülött" és "örök" fia az Atyának.

Testvérek, családok! Milyen hatalmas a titok, amelynek részesei lettetek! Milyen mélyen kapcsolódik össze a ti apa-ill. anyaságotok kedves apák és anyák, az egyházon keresztül magával Isten örök atyásával!

7. Hiszünk az Anyaszentegyházban! Hiszünk a szentek közösségében, hiszünk a bűnök bocsánatában, a holtak feltámasztásában és az eljövendő örök életben.

Hát nem fontos-e most, a 3. évezred előestéjén, hogy ezt a különleges évet, a Család évét egy ilyen szent perspektívában akarjuk élni? Az ember teremtsének titkából, mint a "személyek közössége," átjuttunk a "szentek egységének" titkába.

Az emberi élet, amelynek az Istenben van a kezdete, ott találja meg célját, beteljesedését is. Az egyház állandó közösségben él minden szenttel és boldoggal, akik Istenben élnek. Istenben van mindazok közössége is, akik itt a földön apák és anyák, fiak és leányok voltak. Ők nincsenek elszakadva tőlünk. Ők össze vannak kötve az üdvörténettel, amely a bűn és halál felett aratott győzelme által az örök életre vezet, ahol Isten "minden könnyet letöröl szemükről" (Ter. 21,4). Ahol őt Atyaként, Fiuként, és Szentléleként fogjuk megtalálni. Bennünk lakik majd, hiszen akkor nyilvánvalóvá lesz, hogy Ő egyedül az Alfa és az Omega, az első és az utolsó (Ter. 22,13), "minden fölött és mindenben uralkodik". (1Kor. 5,28)

8. Kedves itt összegyűjtött családok! A világ minden családját! Azt kívánom nektek, hogy a mai szentmise által, a közös imánk által mindig újra felismerjétek hivatásotokat. Ezt a hivatást Krisztustól kaptátok, aki megszentel bennünket, és nem átal bennünket nővéreinek és fivéreinek nevezni, ahogy azt a zsidókhoz írt levélrészletben olvastuk. (Zsid. 2,11) Nézzétek, ez a Krisztus ma mindannyiatokhoz szól: "ezért menjetek minden néphez, tegyetek minden családot tanítványommá!" (Mt. 28,19) Adjátok nekik hírül az evangéliumot az örök üdvösségről, ami a család evangéliuma. Az evangélium - az örömhír - Krisztus. Hiszen nem adatott nekünk, embereknek más név az ég alatt, aki által meg lettünk váltva. (Ap. csel. 4,12) És Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. (Zsid. 13,8)

Amen.

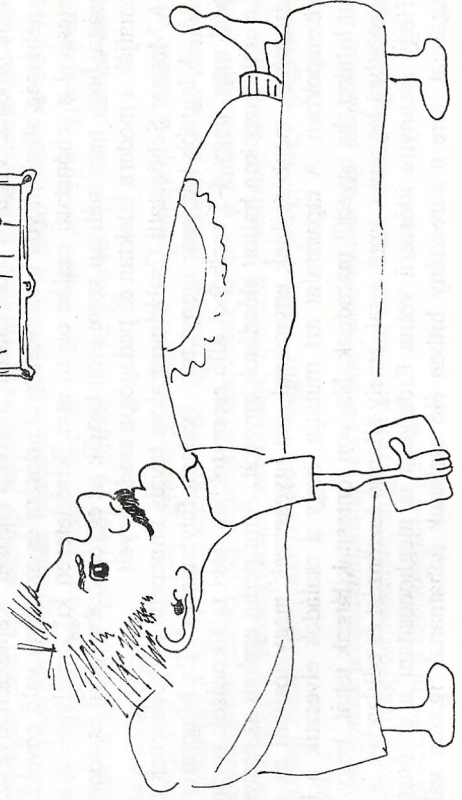
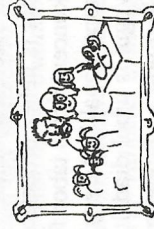
Vágyakozás - beteljesülés

Az 1994-es családev úgy érezzük, nagyon megajándékozott bennünket. Négy egészséges gyermekünk után '93 karácsonyán - szinte himni sem akartuk - ismét egy kis élet érkezését gyamitottuk. Közérzetem kezdetben az előző gyerekekhez képest sokkal rosszabb volt. Napokig föl sem tudtam kelni. Februárban ennek okát is megtudtuk: ikreket kaptunk, akikre házasságunk kezdete óta vágyódtam. (A vágyakozás mértéke lenne a beteljesülés mértéke?)

Hatalmas örömünk hamar ütközött az orvosok túlzott féltésével. Szerettem volna otthonról szülni menni, az Úr akarata azonban más volt. A szülés előtt már két héttel kórházba kerültem, holott semmi bajom nem volt. Ezt a helyzetet önmagában is elég nehezen viseltem, amihez még a kórház tortúrái is csatlakoztak: mindennapos vizsgálatok, az orvosok bizonytalankodása, stb.

Férfjem azonban mellettem volt mindenben. Ha testileg nem is lehetünk mindig együtt, lélekben állandóan éreztük az együttlétet. Volt, hogy naponta 2-3 alkalommal is meglátogattott. Bármennyire is közeledett minden nappal a szülés, úgy éreztem, hogy ennek sosem lesz vége, egyre jobban szenvedtem. Férfjem sokat imádkozott értem, és mindig olyan biztosan mondta, hogy szép szülésem lesz. Úgy tűnik, hogy ehhez az ő áldozata is kellett. Imában felajánlotta, hogy ha szükséges, ő átveszi az én szenvedéseimet, amennyiben ez lehetséges. A Jóisten meghallgatta imáját.

Alighogy megszülettek várva várt babáink, ő esett ágyának, és csak saját felelősségére nem feküdt be kórházba. Ezt mi egy szép imameghallgatásnak gondoljuk. Ezt az is alátámasztja, hogy férjem éppen annyi ideig volt súlyos beteg, amennyi időt nekem kellett kórházban töltenem.

Családok egész-sége

(A kolozsvári Vasárnap c. katolikus családi lap 1994. december 4-i számából.)

Familiáris consortio kezdetű apostoli buzdításában II. János Pál pápa ekképp szól a jóakarató emberekhez: "A család az egyház és a társadalom alapsejtye. Az emberi nem jövője ma a családtól függ. Működőnk együtt ezért szívesen és bátran minden jóakarató emberrel, aki felelősséget érez a család iránt."

A II. Vatikáni Zsinat után látványosan megszaporodtak a társadalom legégetőbb kérdéseire felelni próbáló, hasznos, Szentlélek áthatotta megújulási mozgalmak, s ezek nagy része otthonra is talált az egyházban. A nemzetközi Schönstatti Apostoli Mozgalom már több mint 75 éve fáradozik azon, hogy kinevelje a modern korban is hiteles kereszténységet megélni tudó lelkeséget és közösséget. Ennek a fontos pedagógiai munkának elsődleges helye és végső gyümölcse a család. "Energiaja" pedig az a hivatás és szeretetszövetség, amelyet Kentenich József atya (1885-1968) és közössége hagyományozott át a Schönstatti Apostoli Mozgalomban későbbi tanítványaira.

"Az Isten egész népe számára erőteljes élet forrása Kentenich atya alapítása, a személye való bensőséges lelki kapcsolat és a küldetéshez való hűség, amely mindig figyelembe veszi az idők jeleit." - mondta II. János Pál Kentenich József születésének centenáriumán Rómában, amikor a világ 35 országából összegyűlt mintegy ötezer zarándok előtt elismerően értékelte a schönstatti mozgalmat.

Sokan felteszik ma is a kérdést: Lehet-e a modern korban keresztény életet élni? A schönstattiak válasza: Igen! A családmozgalom olyan utat mutat ehhez, amelyen a világ sok országában már sikeresen járnak.

Magát az alapítót is nehéz próbatételek igazolták. A II. világháború alatt negyedfél évig volt a hitleri koncentrációs tábor foglya, de ez sem törte meg szeretetét, sőt méltán nevezik "Dachau apostolának". Az egyház Kentenich atyát és művét 14 éves mellőzés-sel tette próbára. Végül is újból diadalt aratott a szeretet. Kentenich atya számára minden nehezség alkalom volt a szeretet gyakorlására és az abban való növekedésre. Az ő vezetésével a schönstatti család olyan utat "kísérletezett ki", amelynek alapvető tulajdonsága, hogy maximálisan szem előtt tartják az egyén szabadságát és adottságait. Felhasználják a modern lélektan és pedagógia eredményeit.

A Magyar Schönstatti Családmozgalom tavaly ünnepelte működésének tízéves jubileumát. A legtöbb házaspár igényt tart "valami folytatására". Ez Magyarországon úgy valósul meg, hogy 4-5 családból álló csoportokban havi találkozások során feldolgozzák a családnapokon hallott előadások anyagát. Amit pedig ezeken az összejöveteleken a házaspárok megbeszélnek egymással, azt igyekeznek megvalósítani az elkövetkező hétköznapokban. A tapasztalat azt mutatja, hogy a családok elvesztik a hivatásukba vetett hitüket, ha egyedül maradnak. Nagyon fontosnak látszik tehát, hogy családjaink kapcsolatban legyenek egymással, amely állandó ösztönzést és példaadást is jelent.

Hogy mennyire időszerű volna Erdélyben is meghonosítani a schönstatti családi mozgalmat, erre a keresztény hitben élő családok adhatnának igazán választ. Nagy

örömmel fogadnék magam is mindenfajta érdeklődést abban a reményben, hogy a mozgalom - ha gyökeret eresztene nálunk is - sok keresztény család egységének megtartását segítené elő.

Egy erdélyi levélből

Szerencsésen hazaérkezünk tőletek, s ithon mindent rendben találtunk. A veletek való találkozás, a keresztelő, meg az ismerősök, szívünk lelkünket feltöltő forrása volt. Nagy elégtétel számunkra, hogy legalább ez sikerült.

Az orgonát vámmintesen át tudtuk hozni. November 13-án a szentmisén kicsiny kápolnámban gyönyörűen megszólalt az orgona, a kántornő is nagyon örült neki. Erre az alkalomra elkészítettem a már említett újságcíkket a "Vasárnap" című családi újságnak, hogy plébánosunknak is megmutassam, mielőtt elküldöm. A kolozsvári szerkesztőséghez küldött cikket, - melyből egy példányt nektek is küldök, - levél kíséretében küldtem, amelyben beszámoltam, hogy jött lére kapcsolatunk a mozgalommal. Sokat imádkoztunk a cikk megjelenéséért, s főleg ennek hatásáért. A plébánosunknak kölcsön adtam még egy borítékot a schönstatti mozgalommal kapcsolatos forrásanyagból, hogy meggyőződjön a mozgalom tisztaságáról és lelkeségéről. Ezek után ő kérte a családnapok anyagát tekintettel arra, hogy ő is előadást kell tartson Sepsiszentgyörgyön a családév tiszteletére egy három napos rendezvényen.

Most pedig a schönstatti Szűzanya közbenjárásáról és csodáiról szeretnék írni.

Tőletek hazaérve és feltöltődve lelkileg úgy éreztem, hogy volna erőnk a tőletek kapott szeretetből és lelkeségből mások szívébe is csöpögtetni.

A 70-es évek vége felé legény koromban létezett egy összetartó baráti körünk, akiket sokat buliztunk, szórakoztunk. Én voltam az utolsó, aki családot alapítottam ezek közül. Azóta ritkán találkozunk.

Írtam egy körlevelet mindannyiuknak, amiben hivatkozva a család évére nagy szeretettel meghívtam őket egy hélvégi találkozóra, vállalva a házigazdai szerepet. A meghívást mindannyian elfogadták november 19-20-ra. A felső lakást rendbe tettük, befűtőttem. A nagyszobában hosszú asztal volt terítve égő gyertyával, és huszonhároman ültük körbe, amelyből 11 félhótt és 12 gyerek. Az ételt és italt minden család hozta a saját részére.

Örömmel volt a találkozás, egymás gyerekeinek megismerése, a közös asztal. Ágota elmondott egy szép verset a szerelemről, én pedig a köszöntő mellett elmondtam hogy az Óbudaváron szerzett tapasztalatok készítettek ennek a találkozásnak a meg-szervezésére. Reggelig beszélgettünk, énekelünk, délelőtt pihentünk, ebéd után pedig mindenki elment haza. Mindenki jól érezte magát, nekünk pedig nagy elégtétel volt, hogy sikerült....

Jövőre szeretnénk a családnapokon részt venni, javasolatok egy időpontot, legyen időnk rákészülni. Nagyon remélem, hogy ti is eljuttok ide! Nem lehetne egy schönstatti zarándoklást szervezni a csíksomlyói búcsúra?

Schönstatt és egy családi ház

Tilman atya szavaival élve "szent történetünk" egy kis részletét szeretnénk elmondani, hogyan vezetett minket az Úr egy másfél szobás panelből egy kertes házba. Ez a történet önmagában nem lenne arra érdemes, hogy nagyobb nyilvánosságot kapjon, hiszen sok családdal megesett, hogy lakást adott el, és házat vett. Számunkra a különlegességét az adja, hogy több ízben is kézzel foghatóan tapasztaltuk meg a Jóisten segítségét, helyzetek, ügyek, reménytelennek látszó esetek gyors és váratlan megoldásában, elrendeződésében. De a legcsodálatosabb az, hogy ezen a történeten keresztül vált számunkra végérvényesen bizonyossá, hogy az Úr schönstatti családnak hív bennünket.

1991-ben megszületett első gyermekünk. Ekkor már négy éve laktunk az Árpád utcában egy első emeleti lakásban. Gyermekünk születése után egyre gyakrabban tört fel bennünk a vágy, mely már korábban is ott szunnyadt bennünk, jó lenne olyan helyen lakni, ahol több a nyugalom, csendesebb a lakás, van kert a kicsinek. Terveztük azt is, hogy talán jó lenne a szülőkkel összeköltözni, akik vidéken élnek. A realitás azonban más volt. Kevés pénzünk volt, az is szülői segítségből, egy panellakást igen nehéz készpénzért eladni, s ez az összes várható bevétel nem is elég egy kertes házra.

Ez időtájt kerültünk először kapcsolatba a schönstatti mozgalommal. Lelkünk reznált a családi közösség egységének, a keresztény légkör kialakításának eszményével, mégis bizonytalanok voltunk, mit tegyünk. Vonzódtunk schönstatt felé, de azt gondoltuk, hogy még a külső körülmények sem adták az életünkben ahhoz, hogy igazi schönstatt családd lehessünk. Nevezetesen nincs önálló házunk. (Ma már természetesen tudjuk, hogy ez nem kritérium ahhoz, hogy valaki a mozgalomhoz csatlakozzon.) Igazából lelkileg nem voltunk elég érettek ahhoz, hogy önállóan döntsünk. Minden esetre "jó ürügy" volt ez számunkra az Úr felé, hogy ezt a csendes hívását elodázzuk. Ugyanakkor azt is éreztük, hogy Ő elég hatalmas ahhoz, hogy ezt a csodát megtegye az életünkben, s ily módon megerősítsen minket, hogy merjük elfogadni hívását. Imádkoztunk, hogy saját házuk legyen. Időközben a kezdeti imaszándék kibővült, lelki tartalmat kapott. Többször imádkoztuk a Kentenich atya féle kilencedet, ill. a "Tizennégy segítő-szent" közbenjárását kérő kilencedet. (Ez egy egyháziilag jóváhagyott ájtatosság 14 szent vértanú közbenjárásáért.)

Az eseményeket megpróbáljuk tényszerűen elmesélni. Talán így száraznak tűnik a leírás, de minél pontosabban mondjuk el, annál szembetűnőbben lehet nyomon követni a Jóisten segítségét. Valahányszor végiggondoljuk az eseményeket, mélységes hála tölt el bennünket az Úr iránt, aki annyira szeret minket.

1991. szeptemberétől elkezdtük hirdetni a panellakásunkat. Összesen két jelentkező volt, az egyik a Dél-Pesti Elektromos Művek. Szolgálati lakást kerestek készpénzért. Két feltételük volt: Az illető, akinek a lakást veszik, legyen vele megeledeve, valamint garantáljuk, hogy 1 hónapon belül üresen átadjuk a lakást, s ezt egy másik lakás adásvételi szerződésével igazoljuk. November közepén eljött hozzánk az az idős néni, akinek az Elektromos Művek a lakást szánta. Kb. fél órát volt nálunk, mindent megmutattunk, és beszélgettünk. Nem volt elragadtatva. Mégis amikor indulni készült, azt mondta:

"Bár én soha életemben nem laktam panelban, úgy nyilatkozom, hogy elfogadom a lakást. Három napon belül találtunk egy hirdetést. Kíspesten a Wekerle-telepen egy négylakásos ház egyik lakásáról volt szó. Elmentünk megnézni. Nagyon szép környéken, csendes helyen, a templomtól pár lépésre volt. Tetszett nekünk, de ott rögtön nem nyilatkoztunk, hogy kell-e nekünk vagy sem. Mire hazatértünk, átgondoltuk a dolgot, és visszatelefonáltunk. A tulajdonos közölte, hogy már elkelt a lakás. Másnap visszamentem személyesen, hogy megkérdezzem, nem tud-e másik eladó lakást a környéken. Legnagyobb meglepetésemre azzal fogadtott, hogy a lakás még megvan, és nagyon örül, mert első pillanattól szimpatikusak voltunk neki, és nekünk akarta adni, csak mi nem nyilatkoztunk egyértelműen, hogy kell-e. A másik meglepetés akkor ért, amikor kiderült, hogy annyit kér, amennyi pénzünk volt. Sőt még a költözésre és festésre is maradt. December 6-án beköltöztünk.

Új otthonunkban csodálatos volt a csend, a nyugalom. Hamarosan jó kapcsolatunk alakult ki a szomszédokkal, a környéken élő családokkal, a plébániával. Mégis volt bennünk egy érzés, hogy ez még nem a végleges otthonunk. Ha valóban akarja az Úr, hogy schönstatti család legyünk, akkor tovább viszi ezt a folyamatot... Két szép év követtezett: családnapok, ismerkedés schönstatti családokkal, a mozgalommal, a lelki-séggel. Házi oltárunk már a hazasságunk kezdetétől volt, mégis egyre inkább vágytunk arra, hogy schönstatti jellegűt kapjon. A Szűzanya és Kentenich atya iránti szeretetünket egyre komolyabban kezdtük átélni. Így határoztuk el, kérjük a Szűzanya közbenjárását, hogy schönstatti családdá válhassunk.

Időközben meghalt édesapám, s így az önálló ház gondolata kiegészült azzal, hogy jó lenne egy iker jellegű, két önálló lakásból álló ház, ahová édesanyám, is odaköltözhetne. Megszületett bennünk az a "lehetetlen" ötlet, amelyre korábban gondolni sem mertünk: önálló kétlakásos ház Wekerlén. Hogy ez mennyire képtelen ötlet, azt legjobban az itt lakók tudják. Nagyon kicsi a valószínűsége, hogy egy kétlakásos ház mindkét lakása egy időben eladó. Még kisebb annak az esélye, hogy éppen mi lennénk, akik mindkét lakást meg tudjuk vásárolni, mivel ehhez jelentős készpénz szükséges, és itt a házak napok alatt szoktak elkelni. És mégis... Hogyan is történt?

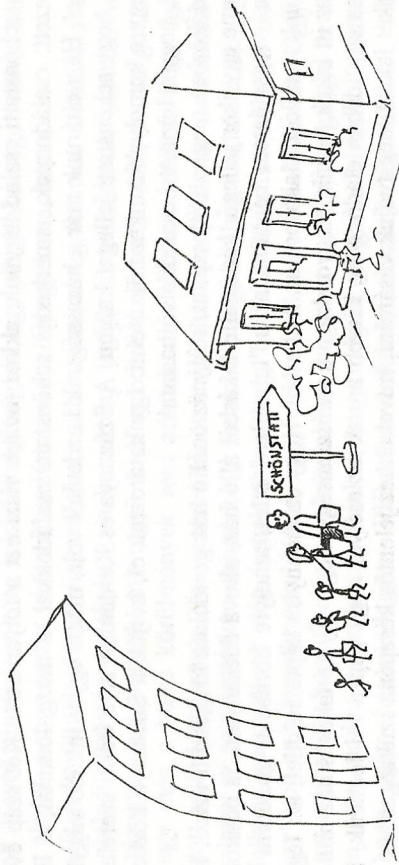
1993. május 18-án meghalt édesapám. Október közepén eladtuk a balatoni nyaralónkat, melyet korábban szüleim gondoztak. (Ez kb. egy lakás ára.)

Azán több mint fél éven keresztül naponta megvettük az "Expressz"-t, és wekerlei házat kerestünk. Kicsit el voltunk keseredve, hogy ilyen hosszú idő alatt semmi érdemlegest nem találtunk. Aztán váratlanul, 1994. május 25-én egyik szomszédunk újságot látta, hogy a Gellért utcában, egy kétlakásos egyik felében meghalt egy idős néni, s az örökösök el akarják adni a lakást. Elmentünk megnézni, de senkit sem találtunk ott. A ház másik lakásában a helyi református lelkész lakott, oda is becsöngöttünk. Elmondta, hogy szinte naponta jönnek érdeklődők. Megígérte, hogy segít minket összehozni az örökösökkel.

Június 6-tól 13-ig Óbudaváron voltunk családnapokon. Újra kértük a Szűzanyát, hogy segítsen nekünk, s felajánlottuk, hogy továbbra is nyitottak leszünk a gyermekáldásra. (Erre a felajánlásra azért került ilyen hangsúly, mivel már jó háromnegyed év telt el eredménytelen "próbálkozásokkal".) 13-án késő este, alighogy hazatértünk Ó-

budavarról, megkeresett minket a református lelkész, hogy az ő lakásuk is eladó, mivel hivatása miatt vidékre fognak költözni. Megegyeztünk az árban, de ehhez nekünk hiányzott 500 ezer forint. A munkahelyemtől kértem segítséget. Legnagyobb meglepetésemre igen rugalmasan álltak a kérdéshez, és fél évre kamatmentesen rendelkezésemre bocsátották a hiányzó összeget. Ilyen jellegű anyagi segítségre még sohasem volt példa ezen a munkahelyen. Így a kétlakásos ház egyik fele váratlanul a miénk lett.

Többszöri találkozás után, sok huzavonával sikerült megegyeznünk az 5 ördökösrel a másik lakás vételárában, ami elég magas volt. Közben "gőzerővel" árultuk a lakásunkat. Az Úr időben küldött vevőket, de sajnos kevesebbet kaptunk érte, mint amire számítottunk, de azért nem panaszkodhatunk. Így azonban édesanyám vidéki házának terhére kellett magas kamatú OTP-kölcsönt felvenni, hogy a vételárat elő tudjuk teremteni. Amikor ezt a balatoni nyaralónk vevői megtudták, akikkel közben baráti kapcsolat alakult ki, felajánlották, hogy kifizetik tartozásunkat az OTP-nek, s ezt a pénzt csupán 8% kamatra kölcsön adják, amíg édesanyám házáat el nem adjuk.

Itt tartunk most. Áruljuk a vidéki házat, és reménykedünk, hogy ezt az utolsó lépést is segít megtenni a Jóisten. Közben az Úr megáldott minket szinte a felajánlásunk utáni napokban, ma már csak pár hét és megszületik a kistestvér. Időközben a közösség előtt is kinyilvánítottuk, hogy Schönstatthoz akarunk csatlakozni: 1994. december 4-én megkööttük a szeretetszövetséget a Szűzanyával.

Visszatekintve az elmúlt négy évre a Jóisten a tenyeren hordozott minket: nagy szeretettel vezetett, hogy a házasságunkat hivatásnak tekintsük, és eszerint éljünk minden nap. Irányította lépteinket, hogy Schönstattban testvérekre találjunk, akik hasonlóan gondolkodnak a házasságukról. A Szentlélek által sokszor adta a józanság és bölcsesség lelkét, hogy önállóan, felírótt módon tudjunk dönteni, és segített, hogy megvlássuk az Öt tervét életünk eseményein keresztül.

Dicsőség legyen mindezért az Úrnak!

Családnapok 1995.

Dátum	Hely	Vezető házaspár	Előadó(k)	Résztevők
05.01 - 05.07.	Máriabesnyő	Makó A. és D.	Tilmann atya	visszatérők
06.11 - 06.17.	Óbudavár	Csányi Zs. és Á.	Tilmann atya	visszatérők
06.18 - 06.24.	Óbudavár	Tilmann atya	szövetség
07.02 - 07.08.	Óbudavár	Varga K. és E.	visszatérők
07.16 - 07.22.	Óbudavár	Góday R. és R.	visszatérők
07.30 - 08.05.	Máriabesnyő	Csermák K. és A.	visszatérők
08.13 - 08.19.	Óbudavár	Komáromi F. és M.	Vértesaljai J. és V.	visszatérők
			Endrédy I. és C.	
			Góday R. és R.	
			Ther A. és Á.	új résztvevők
			Oltárczy L. és T.	

A szövetségi évfolyamhoz a felhívás a 9. oldalon található.

Részvételi díj:

felírótt:	4.500.- Ft
14 év felett	3.600.- Ft
6 - 14 éves	2.700.- Ft
6 év alatt	1.800.- Ft
kicsinyek	0.- Ft

A részvételi díj tartalmazza az étkezési és szállásköltségeket, valamint az előadók és gyerekvizsgálók ellátását. Azokért a kicsinyekért, akikről a szülők maguk gondoskodnak, nem kell fizetni.

A szállásköltséget mosatás nélkül számítottuk, így kérjük, hozzatok magatokkal ágyneműt vagy hálózsákot!

A jelentkezéseknél kérjük feltüntetni a házastársak nevét, a házasságkötés évét, a résztvevő gyermekek nevét és életkorát, a pontos címet és telefonszámot.

A jelentkezéseket az alábbi címre kérjük:

GÓDÁNY RÓBERT és RITA
8272 ÓBUDAVÁR
tel.: 06 - 87 - 368 205

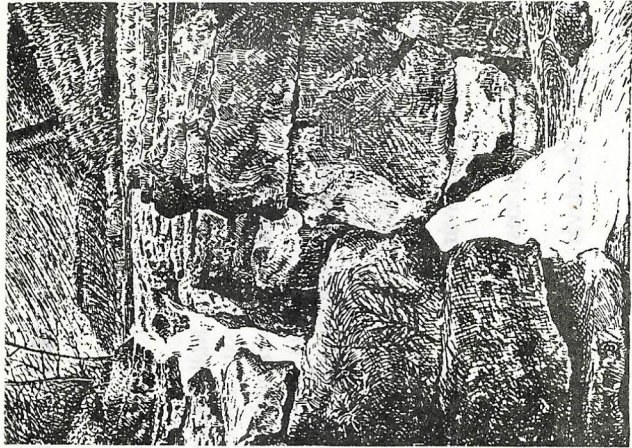
Kirándulás

Közöljük a megszállott természetjárókkal, hogy tavaszi túráinkat az alábbi napokra tűztük ki:

1995. április 23. Bánd -
Essegvár - Szentgál melletti
tiszafás

1995. május 21.
Bakonynána - Római fürdő
- Jásd, Szentkút

A részletes meghívókat idejében küldjük.
Mindenkít szeretettel várunk! A jó időt megrendeltük. Különben sincs rossz idő, csak rosszul öltözött ember.

Római fürdő (Bakonynánai Gaja-szurdok).

Fiútábor

A több mint fél évtizedes hagyománynak megfelelően idén is lesz Schönstatti Fiútábor. A várható magas létszámra való tekintettel ismét két turnusban várjuk a nomád életre vágyó fiúkat. Az időpontok:

Idősebbeknek (visszatérők): 1995. július 8-15.
Fiatalabbaknak (alsó tagozatosak és kezdők): 1995. július 16-23.

A helyszín a Vértes hegység, Gánt község határában a Vörösmarty forrásnál. Az előzetes jelentkezéseket május 15-ig kérjük elküldeni a szokásos adatokkal: név, életkor, turnus megjelölése, van-e sátor, polifón mattrac, hálózsák.

Cím: Gábor Miklós, 8200 Veszprém, Előd u. 23.

Gábor Miklós
a főnök